

Abstrakt

Tato rigorózní práce se zabývá instituty *in favorem defensionis* coby součástí českého trestního procesu. Mezi tyto instituty tradičně patří na příklad zákaz *reformationis in peius*, *beneficium cohaesionis*, navrácení lhůty, právo obžalovaného na poslední slovo, pořadí závěrečných řečí a některé další.

Toto téma není pro českou právníckou literaturu typické. Existují články, které se zabývají konkrétními instituty, avšak není žádná práce, která by se zabývala instituty *in favorem defensionis* celkově.

Hlavním cílem práce je popsat, co jsou *favores defensionis*, jakou podobu mají v českém právu a jak by měly být upraveny v novém českém trestním procesu. Elementární otázkou této práce je, zda instituty *in favorem defensionis* potřebují rekodifikaci.

Práce je členěna do sedmi kapitol. První čtyři kapitoly popisují úpravu *de lege lata*, zbývající tři kapitoly se zabývají úvahami *de lege ferenda*.

První kapitola popisuje odraz institutů *in favorem defensionis* v české právnícké literatuře a definuje pojem „*favor defensionis*“. Druhá kapitola charakterizuje konkrétní instituty, které pod *favores defensionis* spadají. Třetí kapitola se zaměřuje na vztah mezi instituty *in favorem defensionis* a některými základními zásadami českého trestního procesu. Ve čtvrté kapitole se zkoumá, které konkrétní instituty mají ústavněprávní základ, a které nikoliv, poněvadž instituty nemající oporu v ústavním pořádku mohou být jednodušeji změněny. Pátá kapitola se týká aktuálního návrhu nového českého trestního procesu a jeho vlivu na instituty *in favorem defensionis*. Šestá kapitola představuje úpravy institutů *in favorem defensionis* pro případ uzákonění formálního důkazního břemene státního zástupce. Sedmá kapitola se zabývá poškozeným a jeho právy, která jsou institutům *in favorem defensionis* analogická.

Závěr obsahuje shrnutí všech kapitol a odpověď na elementární otázku.